

Sylvian joululaulu

Viikate

Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan
joulu joutui jo rintoihinkin.
Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
jo pirtteihin pienoisiin.
Mut ylhäällä orressa vielä on vain
se häkki mi sulkee mun sirkuttajain,
ja vaiennut vaikerrus on vankilan;
oi, murheita muistaa ken vois laulajan!

Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun,
miss' siintääpi veet, viini on vaahtovin
ja sää aina kuin toukokuun.
Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään,
ah' tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään,
ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi,
sen runsaammat riemut ken kertoilla voi!

Sä tähdistä kirkkain, nyt loisteesi luo
sinne Suomeeni kaukaisehen!
Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
sä siunaa se maa muistojen!
Sen vertaista toista en mistään ma saa,
on armain ja kallein mull' ain' Suomenmaa!
Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian
ja soi aina lauluista sointuisimman.